

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 209/2016-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. apríla 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej Advokátska kancelária Hagara-Hagarová, s. r. o., Daniela Dlabača 35, Žilina, v mene ktorej koná konateľ a advokát Mgr. Ľubomír Hagara, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 346/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. februára 2016 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu

Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 346/2013 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka je účastníčkou napadnutého konania ako žalovaná v 3. rade, ktoré začalo 27. decembra 2013, keď podal [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalobca“), žalobu o „určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby konanej dňa 30.9. 2013 o 12,30 hod., v zmysle oznámenia o dražbe č. D 301513, dražobníka LICITOR group...“ (ďalej len „žaloba o určenie neplatnosti dražby“), ku ktorej pripojil aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia, v ktorom sa domáhal, aby okresný súd zakázal sťažovateľke nakladať s nehnuteľnosťami bližšie špecifikovanými v žalobnom návrhu.

K priebehu napadnutého konania sťažovateľka uviedla:

„Konajúci súd návrhu navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel a uznesením zo dňa 20.02.2014 č. k. 8C/346/2013 - 43 zakázal sťažovateľke nakladať predajom alebo zaťažením záložným právom s nehnuteľnosťami bližšie špecifikovanými v označenom uznesení.

Nakoľko výrok uznesenia č. 8C/346/2013-43 trpel zjavnými nedostatkami pokiaľ ide o označenie nehnuteľností, ktorých sa rozhodnutie týkalo, konajúci súd na návrh navrhovateľa predmetné uznesenie opravil, a to opravným uznesením zo dňa 14.03.2014 č. 8C/346/2013 - 83.

Proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. 8C/346/2013 - 43 v spojení s opravným uznesením 8C/346/2013 - 83 podala sťažovateľka v zákonnej lehote odvolanie, ktorým sa domáhala zrušenia napadnutého uznesenia a vrátenia veci na ďalšie konanie.

Na základe odvolania sťažovateľky bol spis sp. zn.: 8C/346/2013 dňa 19.05.2014 predložený Krajskému súdu v Žiline ako odvolaciemu súdu za účelom rozhodnutia o podanom odvolaní sťažovateľky. Odvolací súd však dňa 24.06.2014 vec bez rozhodnutia vrátil Okresnému súdu Žilina ako predčasne predloženú, a to z dôvodu, že konajúci súd napadnutým uznesením opomenul rozhodnúť o celom nároku, resp. rozhodol len o časti nároku, ktorý si navrhovateľ podaným návrhom uplatnil.

Na základe vyššie uvedeného konajúci súd doplniacím uznesením zo dňa 11.09.2014 č. k 8C/346/2013 - 119 rozhodol o zvyšku nároku uplatneného navrhovateľom.

Následne dňa 20.01.2015 konajúci súd opätovne predložil odvolaciemu súdu spis... na rozhodnutie o podanom odvolaní odporkyne v rade 3./, t.j. sťažovateľky.

Krajský súd uznesením zo dňa 20.02.2015 č. 10Co/37/2015 - 130 rozhodol tak, že napadnuté uznesenie v znení opravného uznesenia a doplniaceho uznesenia potvrdil. Následne bol spis dňa 24.02.2015 predložený konajúcemu sudcovi na ďalší postup.

Od uvedeného dátumu však Okresný súd Žilina v predmetnej právnej veci žiadnym spôsobom nekoná, do dnešného dňa nenariadil termín pojednávania ani nepodnikol iné kroky a opatrenia smerujúce k rozhodnutiu vo veci samej.“

Ďalej ústavný súd zo súvisiaceho spisového materiálu (ktorý si v rámci prípravy predbežného prerokovania veci vyžiadal z okresného súdu) zistil, že ostatným úkonom okresného súdu z 15. marca 2016 je nariadenie termínu pojednávania na 18. máj 2016.

Sťažovateľka sa domáhala nápravy a odstránenia priet'ahov v napadnutom konaní opakovane, a to podaniami z 3. júla 2015 a 14. septembra 2015, v ktorých žiadala okresný súd o nariadenie termínu pojednávania. Keďže okresný súd napriek písomným žiadam sťažovateľky ostal nečinný, podala 18. novembra 2015 sťažnosť na postup súdu v zmysle § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. osudoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) adresovanú predsedovi okresného súdu, prostredníctvom ktorej sa domáhala odstránenia priet'ahov v konaní.

Z vyjadrenia podpredsedu okresného súdu sp. zn. 1 SprS/483/2015 zo 14. januára 2016 vyplýva, že sťažnosť sťažovateľky vyhodnotil ako dôvodnú. Doterajšiu dĺžku konania odôvodnil rozhodovaním o nariadení predbežného opatrenia, pričom od tohto rozhodnutia nebola podpredsedom okresného súdu zistená „taká činnosť súdu, ktorá by priamo smerovala k prejednaniu a rozhodnutiu veci“. Za vzniknuté priet'ahy sa ospravedlnil a ich vznik odôvodnil celkovou zaťaženosťou súdneho oddelenia, „ktoré nie je schopné vybaviť v primeranej dobe počet napadnutých vecí bez zbytočných priet'ahov“.

Sťažovateľka v dôsledku nečinnosti okresného súdu navrhuje, aby ústavný súd rozhodol, že jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 346/2013 porušené bolo. Okrem toho sa domáha uloženia povinnosti okresnému súdu konať v jej veci bez zbytočných prietáhov, ako aj priznania finančného zadost'učinenia v sume 5 000 € a úhrady trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie

(I. ÚS 66/98 tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, m. m. IV. ÚS 62/08).

Predmetom sťažnosti sťažovateľky je námietka porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov...

Ústavný súd z predloženého súvisiaceho spisu okresného súdu zistil, že priebeh konania, tak ako ho opísala sťažovateľka v sťažnosti adresovanej ústavnému súdu, súhlasí s obsahom súdneho spisu s tým, že, ako už bolo uvedené, okresný súd 15. marca 2016 nariadil termín pojednávania na 18. máj 2016.

Ústavný súd s poukazom na priebeh konania konštatuje, že hoci skutočnosti uvádzané sťažovateľkou sú dôvodné, ako to vyplýva aj z odpovede podpredsedu okresného súdu na jej sťažnosť na prietahy z 11. novembra 2015, ale na druhej strane celková doba konania pred okresným súdom ku dňu podania sťažnosti adresovanej ústavnému súdu 2 roky (ak navyše po podaní žaloby okresný súd rozhodoval o nariadení predbežného opatrenia a vykonával úkony súvisiace s predložením veci odvolaciemu súdu, ako aj úkony súvisiace s prípravou pojednávania, ktoré napokon aj nariadil) je na hranici ústavnej akceptovateľnosti. Podpredseda okresného súdu v odpovedi na sťažnosť sťažovateľky jej navyše oznámil, že so zákonným sudcom bude vykonaný pohovor a bude upozornený na povinnosť konať tak, aby v konaní nevznikali zbytočné prietahy, čo napokon vyústilo do nariadenia termínu pojednávania (úkon okresného súdu z 15. marca 2016) na 18. máj 2016.

Ústavný súd na základe uvedeného konštatuje, že využitie právneho prostriedku, na uplatnenie ktorého mala sťažovateľka právo podľa § 62 ods. 1 zákona o súdoch, sa v okolnostiach posudzovanej veci prejavilo ako účinný prostriedok nápravy, ktorý mala sťažovateľka k dispozícii a aj ho využila ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu.

Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Súčasne je potrebné poukázať aj na to, že sťažnosť na prietahy adresovaná orgánu štátnej správy súdov zohráva významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. m. m. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

Je nesporné, že po podaní sťažnosti na prietahy v napadnutom konaní adresovanej predsedovi krajského súdu, upozornení zákonného sudcu na prietahy v konaní a po prijatí príslušných opatrení okresný súd nariadil 15. marca 2016 termín pojednávania na 18. máj 2016, teda podaná sťažnosť bola efektívna. Je nesporné, že už okresný súd nebol vo veci nečinný a priebežne v nej koná, čo ústavnému súdu umožňuje v danom štádiu konania vysloviť záver, že okolnosti napadnutého konania v čase predbežného prerokovania sťažnosti sú také, že došlo k odstráneniu nežiaduceho stavu zapríčineného dovtedajšou nečinnosťou, resp. neefektívnou činnosťou okresného súdu.

Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľka v tejto veci predložila ústavnému súdu novú sťažnosť, a to za predpokladu, že by v ďalšom priebehu napadnutého konania bol okresný súd nečinný alebo v ňom postupoval neefektívne.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľky na ochranu ústavnosti v nej uplatnenými nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. apríla 2016